

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jana Kašpara ve věci žalobce: **Ing. A.L.**, zast. JUDr. Josefem Lanzendörferem, advokátem, sídlem Ondřejov, Pod Hřištěm 149, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13.8.2009, č.j. S-MHMP – 526580/2009/OST/Ko/Vč,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou podanou dne 21.10.2009 domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 13.8.2009, č.j. S-MHMP – 526580/2009/OST/Ko/Vč, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 10, odboru stavebního, ze dne 7.5.2009, č.j. OST 5026/2004/Mraz, o zastavení řízení ve věci umístění stavby žalobce - řadového rodinného domu na pozemku par. č. 2502, k.ú. Záběhlce.

Dle žalobce se správní orgány dopustily několika vážných právních pochybení, a to jak v procesním vedení řízení, tak i při aplikaci práva a při zdůvodnění, resp. nezdůvodnění svých zamítavých rozhodnutí, která nemají oporu v provedených a do spisu založených důkazů. Ve věci záměru žalobce na umístění stavby koncového řadového domku na pozemku parc.č. 2502, k.ú. Záběhlce, bylo Obvodním úřadem Městské části Praha 10 vydáno stanovisko č.j. HLP : 32944/34370/98/OST/Územ (dále jen stanovisko), které je pro rozhodující správní orgány stále závazné. Stanovisko stavební odbor ve správním řízení právně nezpochybnil, avšak je nerespektuje a záměrným postupem činí vše proto, aby stavba realizována nebyla, neboť jak se dle žaloby funkcionáři společenství vlastníků jednotek sousedního domu vyjádřili, mají možnosti výstavbě zabránit, což je dle žalobce patrné z celého spisu. Výzvu k doplnění požadovaných bodů žalobce doplnil ještě v lednu 2009, a to

dle žaloby ve všech požadovaných bodech. „*Aby na jednotlivé body prvoinstanční správní orgán reagoval, vyčká uplynutí doby a vydá rozhodnutí o zastavení územního řízení a to přesto, že ostatním účastníkům řízení, kteří si nepřejí stavbu žalobci, doklad o splnění požadavku na doplnění řízení zasílá, aby mohl citovat jejich další argumenty*“. Postavení účastníků přitom má být rovné, což v daném případě dle žalobce není, „*jak je dokumentováno v celém spise*“. „*Nerovný přístup správního orgánu k účastníkům řízení se tak stává rovněž i konkrétním žalobním bodem této žaloby*“. Správní řízení probíhá již od roku 2004, za tuto dobu se správní orgán „*nepřesvědčil*“ a nezjistil místní poměry místním šetřením, ve věci nikdy nenařídil jednání, které by proběhlo za účasti architekta zpracovávajícího projektovou dokumentaci pro územní rozhodnutí, aby bylo možno měníci se a neopodstatněné připomínky správního orgánu zpochybnit, resp. uvést na správnou míru.

Pod bodem IV žaloby žalobce uvádí skutkové a právní důvody žaloby:

1) Žalobce byl poučen o tom, že bude řízení dle § 35 odst. 3 stavebního zákona zastaveno, nebude-li návrh na vydání územního rozhodnutí ve stanovené lhůtě doplněn. Přestože žalobce doplnil všechny požadované body učiněné výzvy, stavební úřad vydal rozhodnutí o zastavení řízení. Dle žaloby pokud měl správní orgán připomínky k doplnění návrhu, měl nadále postupovat s odkazem na § 35 odst. 3 stavebního zákona. Pokud však stavební úřad dospěje k závěru, že tvrzení navrhovatele doplňující požadované body stavebního úřadu se opírají o důvody, které nejsou ve skutečnosti dány, nejde o nedostatek návrhu, který by mohl být odstraněn doplněním návrhu. Správní orgán pak musí rozhodnout ve věci samé. Např. pokud spoluvlastníci pozemku parc.č. 2501/1 nesouhlasí s umístěním stavby, jde o námitku, se kterou se musí správní orgán vyrovnat, avšak nikoliv v rozhodnutí o zastavení řízení, nýbrž v rozhodnutí, ve kterém rozhoduje o věci samé.

2) Dle žaloby je řízení postiženo procesní vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci a stává se tak proto i nepřezkoumatelným, když neuvádí konkrétní důvody pro zamítnutí návrhu, nýbrž obecně uvádí, že žalobce nesplnil požadovanou výzvu na doplnění.

3) Správní orgán je povinen zjistit přesně úplně skutečný stav věci. Tím, že neprovedl místní šetření a nenařídil jednání, kde by byl i autor dokumentace pro územní řízení, nedošlo ze strany správního orgánu k ověření místních poměrů. Rozhodnutí není objektivní a to již z toho důvodu, že údaje žalobce a správního orgánu se *liší*. Z požadavku stavebního úřadu plyne, že místní poměry a poměry ve vztahu k územní projektové dokumentaci nemá vyjasněny, „*viz. body 4, 5, 6, příp. text na str. 6 rozhodnutí o zastavení řízení (převis střechy domu č.p. X nad pozemek žalobce, kde údajně nelze stavět, byl vlastníkem sousedního domu odstraněn, což plyne z pravomocného rozsudku soudu, který byl žalovanému znám)*“. Poměry v místě jsou jasné a nezměněné od r. 1997, které byly formálně určeny Obvodním úřadem Městské části Praha 10 ve vydaném stanovisku č.j. HLP : 32944/34370/98/OST/Územ, z něhož vycházeli architekti při zpracování návrhu stavby.

4) Žalobce uvádí, že nemůže prokázat podjatost úředních osob, ale výše uvedené žalobní body prokazují svévolné porušení pravidel.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, výlučným důvodem nepovolení stavby je nesplnění zákonných podmínek. Územní řízení není stíženo procesní vadou, průtahy ve správním řízení způsobuje žalobce, který neakceptuje oprávněné požadavky stavebního úřadu a neplní

potřebnou součinnost při opatřování podkladů. Stavební úřad je situací v místě stavby dobře obeznámen, provedl opakovaná veřejná ústní jednání, místní šetření, obhlídku.

Ze správního spisu plyne následující.

Výzvou Úřadu Městské části Praha 10 ze dne 11.6.2008, č.j. OST 5026/08/Mráz, byl žalobce vyzván k doplnění předloženého návrhu na umístění stavby řadového rodinného domu P. X, O.P., ve lhůtě 5 měsíců po splnění opatření vyplývajících z pravomocného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10, č.j. 5C 105/2005-32, o povinnosti společnosti Pražská plynárenská odstranit plynovodní řad z pozemku parc.č. 2502, o údaje a podklady:

- 1) Souhlas majitele stávajícího plynovodního řadu vedoucího přes pozemek parc.č. 2502 s navrhovanou stavbou rodinného domku na tomto pozemku v ochranném pásmu plynovodu nebo doklad o odstranění plynovodního řadu a na něj napojenou stávající plynovodní přípojku nemovitosti č.p. X na sousedním pozemku parc. č. 2503.
- 2) Seznam a adresy všech známých účastníků územního řízení.
- 3) Druhy a parcelní čísla dotčených pozemků.
- 4) Doklad o vlastnictví pozemku parc. č. 2501/3, který je v návrhu zahrnut do plochy pozemku rodinného domu. Pokud k tomuto pozemku nemá navrhovatel vlastnické nebo jiné právo, předloží souhlas jeho vlastníka (existenci pozemku parc.č. 2501/3 nelze prokázat).
- 5) Prokázat soulad navrhované stavby s charakterem a strukturou stávající zástavby, tj. odůvodnit návrh umístění stavby z hlediska zachování architektonické jednoty celku, architektonických a urbanistických hodnot v území, splnění požadavku na zachování pohody bydlení a zdravého životního prostředí. Podrobně odůvodnit důvod stavby a její výtvarné řešení.
- 6) Doplnit údaje, který pozemek nebo jeho část má být určena jako stavební, navrhované umístění stavby na pozemku, včetně jejich odstupu od hranic pozemku a od sousedních staveb, s výškovým označením navrhované stavby a sousedních staveb. Prokázat dodržení odstupové vzdálenosti navrhované stavby od staveb sousedních (čl. 4, 8 odst. 6, 50 vyhl.č. 26/1999 Sb. hl.m. Prahy).
- 7) Dokladovou část návrhu doplnit o aktualizovaná stanoviska dotčených orgánů a správců sítí vztahujících se ke změnám dokumentace návrhu konkrétního předmětu územního řízení.
- 8) Prokázat řešení umístění nádob na komunální odpad na vlastním pozemku stavby.

Rozhodnutím Úřadu Městské části Praha 10 ze dne 7.5.2009, č.j. OST 5026/2004/Mraz, bylo dle § 35 odst. 3 zákona č. 50/1976 Sb. (dále jen stavebního zákona) bylo zastaveno řízení o umístění stavby, neboť návrh žalobce neposkytl dostatečný podklad pro posouzení umístění navrhované stavby v území a žalobce přes výzvu stavebního úřadu a upozornění, že jinak bude územní řízení zastaveno, nedoplnil návrh na vydání územního rozhodnutí požadovaným způsobem potřebnými údaji a podklady. Dle odůvodnění rozhodnutí žalobce nedoplnil požadované podklady dle bodů 2-6 výzvy. A to seznam účastníků řízení (bod 2), neboť řízení bylo zahájeno za účinnosti zákona č. 50/1976 Sb., proto dle § 35 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 132/1998 Sb. musí návrh obsahovat seznam a adresy všech známých účastníků územního řízení. Ust. § 85 stavebního zákona č. 183/2006 nelze aplikovat. Dále žalobce nesplnil požadavek na předložení druhů a parcelních čísel dotčených pozemků (bod 3), jež plyne z § 3 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 132/1998 Sb. Vzhledem k nedostatkům dokumentace návrhu je zejména vyjasnění vlastnictví k dotčeným nemovitostem nutností. K doplnění dokumentace návrhu žalobce prohlašoval, že pro stavbu bude použit pouze pozemek parc.č. 2502. V předložené dokumentaci je však stavba (převís střechy) umístěvaná i na

pozemek parc.č. 2501/1, jehož vlastnictví k tomuto pozemku žalobce neprokázal. Shodně jako vlastnictví či jiné právo k domu č.p. X, jehož část (převis střechy) podle přiložené dokumentace návrhu bude pro možnou realizaci stavby odstraněna. Dále žalobce nepředložil doklad o vlastnictví pozemku parc.č. 2501/3 (bod 4), jež je dle sdělení žalobce předmětem soudního sporu o odprodeji žalobci. Dle situačního výkresu předloženého dne 16.5.2006 je zřejmý přesah střechy s kótou 75 mm nad pozemkem parc.č. 2501/1 – nad částí, kterou žalobce označil jako pozemek parc. č. 2501/3, ke které zřejmě nemá vlastnické ani jiné právo. Vlastníci pozemku parc.č. 2501/1 s navrhovanou stavbou části na jejich pozemku nesouhlasí (dopis Ing. M. ze Společenství vlastníků jednotek a domu čp. X). Dále žalobce neprokázal soulad navrhované stavby s charakterem a strukturou zástavby (bod 5 výzvy). Žalobce předložil stanovisko OÚMČ Praha 10 ze dne 12.11.1998, sp.zn. HLP : 32944/34370/98/OST/Územ, které odkazuje na ustanovení vyhl. č. 5/1979 Sb. hl. m. Prahy a územní plán hlavního města schválený v roce 1994, jež pozbyly platnosti k 31.12.1999. Návrh na umístění stavby byl podán dne 5.11.2004 za účinnosti vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl.m. Prahy (dále jen vyhláška OTPP) a územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy č. 10/05 ze dne 9.9.1999. Předložený návrh „platnost zákonné normy“ nerespektuje (zejména odstupové vzdálenosti – okno kuchyně bytu Ing. Tryzny je situováno směrem k pozemku parc.č. X, na kterém je navrhované umístění stavby. Okno kuchyňského koutu je integrální součástí obývacího pokoje bytu, jde tedy o funkční obytnou místnost. Dále žalobce nepředložil údaje o umístění stavby (bod 6). Geometrickým plánem žalobce doložil, která část pozemku bude stavební, avšak další požadované údaje, zejména kótu odstupu navrhované stavby od sousedních staveb s výškovým označením staveb i sousedních staveb nedoplnil. Dle sdělení vlastníka sousedního domu č.p. X, L.H., podal žalobce žalobu na odstranění stávajícího převisu střechy sousedního domu s tím, že pod tímto převisem nemůže stavět a domáhá se tak peněžité náhrady. V přiložené dokumentaci návrhu umístění stavby na pozemku žalobce je převis střechy sousedního domu odstraněn. Souhlas vlastníka sousedního domu však žalobce s tímto řešením nepředložil. Zároveň žalobce nepředložil souhlas spoluvlastníků pozemku parc.č. 2501/1 s tím, že navrhovaná stavba bude mít přesah střechy nad jejich pozemek.

Rozhodnutím č.j. S-MHMP – 526580/2009/OST/Ko/Vč žalovaný odvolání žalobce zamítl, neboť stavební úřad požadoval po žalobci nezbytné podklady pro územní řízení. Žalobce nedoplnil seznam adres všech známých účastníků, přestože územní řízení bylo započato v době platnosti stavebního zákona č. 50/1976 Sb. a prováděcí vyhlášky č. 132/1998 Sb. Splnění tohoto požadavku je povinností navrhovatele. Totéž platí pro požadavek týkající se druhu a parcelních čísel dotčených pozemků s uvedením vlastnických a jiných práv. Add bod 4 výzvy žalovaný konstatoval, že pozemek parc. č. 2501/3 není v katastru nemovitostí evidován, pouze je vyznačen v geometrickém plánu jako oddělená část pozemku parc.č. 2501/1. Dle navrhovatele již není vyznačen pouze tento pozemek 2501/1 jako pozemek výstavby, ale jako pozemek se stavbou sousedící. Požadavek dle bodu 5 výzvy vyplývá z čl. 4 odst. 1 vyhlášky OTPP. V průvodní zprávě byla tato problematika odůvodněna nedostatečně. K bodu 6 výzvy žalovaný uvedl, že z návrhu na umístění stavby musí být jednoznačně zřejmá hranice stavby, tj. musí být vymezeno, na kterých pozemcích bude stavba realizována. Navrhovatel proto musí prokázat, že stavba bude realizována v souladu s vyhláškou OTPP – zejména čl. 50 odst. 12 písm. a) týkající se zastavěné plochy pozemku rodinného domu (požadovaná zastavěná plocha 30 %). Dle žalovaného v dokumentaci k územnímu řízení nebyl splněn čl. 8 odst. 6 vyhlášky OTPP, neboť stavba byla umístěována na hranici pozemku a ve stěně na této hranici byla dle dokumentace okna. Sporný dále zůstává souhlas s čl. 8 odst. 12 vyhlášky OTPP týkající se odstupových vzdáleností, kdy vlastník bytu v sousedním bytovém domě Ing. T. tvrdí, že v některých bytech jsou v protilehlé stěně bytového domu

umístěna okna obytných místností a naopak žalobce zastává názor, že se jedná o samostatné oddělené kuchyně. Zásadní otázkou celého územního řízení je spor o to, zda navrhovaná stavba je stavbou v proluce, jak tvrdí žalobce, nebo se jedná o stavbu koncové sekce řadového rodinného domu v určité vzdálenosti od solitérní vícepodlažní bytové zástavby. Správní orgány zastávají dlouhodobě neměnné stanovisko, že v tomto případě se nejedná o souvislou řadu pozemků rodinných domů ani o volný pozemek na nároží ulic. Dle žalovaného se nejedná o stavbu v proluce, z čehož vyplývá, že žalobce nesplňuje požadavky vyhlášky OTPP, zejména pokud jde o povolenou zastavěnost pozemku a odstupové vzdálenosti umísťovaného řadového rodinného domu od sousedních staveb a pozemků. K odvolací námitce o rozporu postupu žalovaného se stanoviskem stavebního úřadu ze dne 12.11.1998 žalovaný uvedl, že obecně nelze argumentovat stanoviskem, které bylo vydáno za jiné situace, v průběhu let došlo ke změně v projektové dokumentaci, k přeparcelaci pozemků, změnil se okruh účastníků atd. Žalovaný nespátřuje rozpor s citovaným stanoviskem, ve kterém jsou uvedeny pouze požadavky na to, pro jakou stavbu je možno na uvedeném pozemku vypracovat dokumentaci k projednání. Navrhovaná stavba musí splňovat ustanovení vyhlášky OTPP, která jsou závazná a nebo je nutno projednat výjimky z ustanovení vyhlášky, pro které však není automaticky právní nárok. Namítá-li žalobce pochybení stavebního úřadu s tím, že nepřizval stavebníka k jednání na stavebním úřadě, ani neprovedl ústní jednání nebo místní šetření, a rozhodoval na základě nedostatečně nesprávně zjištěného skutkového stavu, má žalovaný za to, že ústní jednání nebylo schváleno z toho důvodu, že stavební úřad neměl k dispozici adresy možných účastníků řízení, nemohl tak stanovit aktuální okruh účastníků řízení, dále nebyl vyjasněn přesný rozsah stavby, konkrétně na jakých pozemcích bude stavba skutečně realizována. V situacích byla vyznačena část pozemku parc.č. 2501/1 jako pozemek výstavby, proto by bylo nutno doložit adresu vlastníka a souhlas se stavbou, což žalobce nedoložil. Žalobce předložil redukovanou úpravu rozsahu stavby a doplnil situace, ve kterých již není pozemek parc.č. 2501/1 vyznačený jako pozemek výstavby, ale jako pozemek sousedící se stavbou, z čehož je zřejmé, že navrhovanou stavbu lze umístit a na předmětném pozemku jako stavbu realizovat za podmínek dodržení jednotlivých ustanovení vyhlášky OTPP.

Dále nad rámec rozhodnutí správního orgánu I.st. žalovaný konstatoval nesplnění bodu 7 výzvy – k návrhu bylo předloženo již neplatné rozhodnutí o připojení na komunikační síť. Možnost napojení garáží na komunikaci, která není ve vlastnictví obce, nebyla doložena souhlasem vlastníka příjezdové komunikace ke garáži, což je také požadováno v bodu 2 rozhodnutí stavebního úřadu.

Obvodním úřad Městské části Praha 10 vydal stanovisko č.j. HLP : 32944/34370/98/OST/Územ ze dne 12.11.1998 k záměru předmětné stavby žalobce, dle kterého lze dle územního plánu hl.m. Prahy v daném místě provést stavbu rodinného domu, parcela č. 2502 určuje způsob zastavění řadovým domkem se třemi NP s výškou hřebene střechy navazující na stávající sousední domek, zastavěnou plochu lze uvažovat na severní straně až k hranici pozemku, neboť sousední vícepodlažní bytový dům nemá na přilehlé fasádě okna do obytných místností.

Jelikož účastníci souhlasili s postupem dle § 51 s.ř.s., soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání.

Jakkoli je žalobce zastoupen advokátem, nerespektuje zásady ovládající řízení dle s.ř.s. a to zásadu koncentrace a zásadu dispoziční. Je zcela na žalobci, aby určil rozsah soudního přezkumu, tudíž řádně specifikoval, na základě jakých skutkových a právních

důvodů považuje žalobce napadené rozhodnutí žalovaného nebo postup správních orgánů za nezákonné (§ 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s.) a to ve lhůtě 2 měsíců ode dne doručení žalobou napadeného správního rozhodnutí (§ 72 s.ř.s.). Soud při rozhodování nepřihlížel k námitkám žalobce, které nebyly dostatečně určité vymezeny nebo byly uvedeny po 2 měsíční lhůtě. Podle ustálené judikatury musí být vymezení žalobních bodů dostatečně určité - srov. např. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, ze kterého se mimo jiné podává: *Žalobce je též povinen vylicít, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.*

Podání žalobce ze dne 25.5.2010 bylo učiněno po lhůtě dle § 72 s.ř.s., proto soud není k takovému novému tvrzení oprávněn přihlídnout v rozsahu nových tvrzení : správní orgány oproti návrhu jednaly o sloučeném řízení o územním rozhodnutí a stavebním povolení, nesplnění lhůty 30 dnů, nepřezkoumatelnost rozhodnutí založená rozporům se stanoviskem č.j. HLP : 32944/34370/98/OST/Územ, rozporování konkrétních důvodů rozhodnutí o zastavení územního řízení: souhlas vlastníků veřejného pozemku parc.č. 2524/1, soulad navrhované stavby s okolní zástavbou, míra zastavěnosti, odstupové vzdálenosti od sousedního pozemku.

Dále žalobce v podání ze dne 25.6.2010 namítl, že žalovaný postupoval v rozporu se zásadou dobré správy, neboť, přestože zamítl žádost žalobce o umístění stavby z důvodu malé odstupové vzdálenosti 9 m od zdi panelového domu na pozemku č. 2500, ve stejné lokalitě cca 15 m oproti pozemku žalobce, povolil nástavbu polyfunkčního domu na parcele č. 2329/16 ve vzdálenosti 6 m od sousedního panelového domu na parcele č. 2329/11. Z čehož žalobce zároveň dovozuje korupci.

Nejdříve se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti. Nepřezkoumatelným (§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.) je takové správní rozhodnutí, u něhož absentují důvody, pro které správní úřad vydal žalobou napadené rozhodnutí, nebo úvahy a podklady, o něž své závěry opírá, nebo pokud se správní orgán nevypořádal s námitkami účastníka.

Tvrzení žalobce o neuvedení důvodů „zamítnutí“ návrhu je v rozporu s obsahem odůvodnění rozhodnutí správních orgánů, zejména správního orgánu I.st., který uvedl, v jaké rozsahu žalobce splnil podmínky stanovené výzvou č.j. OST 5026/08/Mráz, a ve kterém nikoli. Správní řízení i rozhodnutí obou správních orgánů je nutné považovat za jeden celek, z obsahu rozhodnutí správních orgánů je tak zřejmé, že řízení o návrhu žalobce bylo zastaveno pro nesplnění podmínky specifikace účastníků, dotčených pozemků, prokázání vlastnického práva k zastavěným pozemkům, specifikace umístění stavby a to jak ve smyslu parametrů stavby, tak souladu se stávající zástavbou, a dále pro nedoložení souhlasu vlastníka příjezdové komunikace ke garáži. Námitka nepřezkoumatelnosti je tak nedůvodná. Důvody zastavení řízení i úvahy správního orgánu k tomu vedoucí tak byly žalobci zcela zřejmé a bylo na něm, aby v rámci žaloby dle s.ř.s. proti nim brojil v celém jejich rozsahu, což však

neučinil. Namítl-li žalobce po lhůtě dle § 72 s.ř.s. nepřezkoumatelnost z důvodu rozporu závěru žalovaného se stanoviskem č.j. HLP : 32944/34370/98/OST/Územ, nejde ve skutečnosti o námitku nepřezkoumatelnosti, nýbrž námitku nezákonnosti rozhodnutí pro rozpor se stanoviskem, jak uvedl žalobce v žalobě ze dne 12.10.2009. V rámci posouzení splnění bodu 5 výzvy se stavební úřad s předmětným stanoviskem vypořádal, kdy k němu odmítl přihlídnout z důvodu změny okolností (stavby, pozemků) a změny právní úpravy o obecných technických požadavcích na výstavbu (vyhl. č. 5/1979 Sb.hl.m. Prahy oproti následující vyhl. č. 26/1999 Sb.hl.m. Prahy), návrh žalobce na umístění stavby tak nesplňuje podmínky zejména odstupových vzdáleností. K tomu žalobce v žalobě pouze uvedl, že žalovaný dané stanovisko nerespektuje. Takto obecně vymezené tvrzení žaloby není sto dostát náležitostí žalobního bodu dle § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. Shodně jako obecné tvrzení žalobce, že doplnil návrh na umístění stavby v souladu s výzvou stavebního úřadu a tvrzení porušení rovnosti účastníků (viz. rovné postavení účastníků dle žalobce není, „*jak je dokumentováno v celém spise*“: „*Nerovný přístup správního orgánu k účastníkům řízení se tak stává rovněž i konkrétním žalobním bodem této žaloby*“). Lze konstatovat, že stanovisko č.j. HLP : 32944/34370/98/OST/Územ nezakládá splnění podmínek založených vyhláškou OTTP, pro něž je určující faktický stav poměrů v místě výstavby a dle aktuální úpravy vyhlášky OTTP ke dni rozhodování správních orgánů.

Tvrzení žaloby : „*Aby na jednotlivé body prvoinstanční správní orgán reagoval, vyčká uplynutí doby a vydá rozhodnutí o zastavení územního řízení a to přesto, že ostatním účastníkům řízení, kteří si nepřejí stavbu žalobci, doklad o splnění požadavku na doplnění řízení zasílá, aby mohl citovat jejich další argumenty*“, soud považuje za nesrozumitelné a obecné, není z něj zřejmé, jaký úkon stavební úřad učinil v rozporu se zákonem a z čeho takovou nezákonnost žalovaný dovodil.

Ze žaloby není zřejmé, na základě čeho dovozuje, že naplnil jednotlivé body výzvy stavebního úřadu, res. body 2 -7 výzvy, a na základě jakých úkonů správního orgánu nebo jiných skutečností dovozuje tvrzenou nerovnost účastníků. Jak výše uvedeno žalobce pomíjí principy řízení dle s.ř.s. a úlohu soudu v něm, soud provádí přezkum postupu nebo úvah správního orgánu pouze v rozsahu řádně specifikovaných žalobních bodů, nikoli věcnou správnost rozhodnutí jako takového, čemuž odpovídá kasační a nikoli apelační povaha řízení dle s.ř.s., kdy soud v případě důvodné žaloby pouze napadené rozhodnutí zruší, nikoli jej nahradí novým rozhodnutím soudu. Zastavení řízení o návrhu žalobce nelze považovat bez dalšího za důkaz nerovného přístupu správního orgánu. V této souvislosti soud pouze v rámci tzv. obiter dictum uvádí k pozdě uplatněnému žalobnímu bodu „porušení dobré správy“, že nedodržení odstupové vzdálenosti je dle čl. 8 vyhlášky OTTP otázkou udělení či neudělení výjimky ze stanovené odstupové vzdálenosti (čl. 63 OTTP). Nelze tak bez dalšího argumentovat povolením sousední výstavby, u které lze předpokládat udělení výjimky dle čl. 63 OTTP, která zřejmě nebyla žalobci udělena z důvodu nepodání žádosti o udělení výjimky žalobcem, čemuž nasvědčuje žalovaným konstatovaná podstata sporu a to posouzení, zda jde o stavbu v proluce.

Namítá-li žalobce nedostatečné skutkové zjištění, opět tak činí obecně, zejména bez tvrzení zásahu do jeho práv (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), tedy jaký vliv na zákonnost rozhodnutí by měla tvrzená vada řízení. Žalobce měl možnost zpochybnit připomínky správního orgánu kdykoliv během řízení, ale také i v rámci žaloby, což však neučinil. Případná absence nařízení místního šetření tak nemohla mít vliv na jeho právo se vyjádřit během správního řízení. Stavební zákon a správní řád neukládá povinnost stavebnímu úřadu provést vždy místní šetření. Taktéž případné odlišné hodnocení místních poměrů (žalobcem nijak

nespecifikované) oproti hodnocení správním orgánem nezakládá důvodnost tvrzení o nedostatečném skutkovém zjištění. Žalobce specifikoval konkrétně pouze nesprávnost zjištění existence převisu střechy. Pokud byl převis střechy odstraněn, není zřejmé, proč probíhalo nadále soudní řízení o odstranění převisu střechy domu L.H. Jestliže soud v této části žalobě vyhověl (rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 10 č.j. 11C 256/2007-82 ve spojení s rozsudkem zdejšího soudu 19Co 185/2009-109 ze dne 27.5.2009), je zřejmé, že převis domu po dobu soudního řízení existoval, jinak by soud řízení zastavil. Rozhodnutí žalovaného je založeno na nesplnění šesti podmínek (předložení podkladů), přičemž rozhodnutí žalovaného ob stojí i v případě nesplnění jediné podmínky. Pokud hodlal žalobce sporovat věcně závěry správního orgánu, musel takto učinit v rozsahu všech podmínek, v celém rozsahu důvodů žalobou napadeného rozhodnutí, jinak nemohl být úspěšný. I kdyby bylo skutkové zjištění ohledně převisu střechy sousedního domu v rozporu se skutečností, tato vada by nezaložila nezákonnost rozhodnutí, neboť ostatní důvody zastavení řízení nebyly žalobcem zpochybněny postupem dle s.ř.s. Krom uvedeného převisu střechy žalobce nikterak nespecifikoval, jaké skutkové zjištění žalovaného nemá oporu ve správním spisu, čímž vyloučil soudní přezkum dle s.ř.s. (§ 71 odst. 1 písm. d), 75 odst. 2 s.ř.s.).

Dle § 35 odst. 1 věta druhá stavebního zákona návrh na vydání územního rozhodnutí se doloží dokumentací stanovenou prováděcími předpisy k tomuto zákonu, popřípadě doklady stanovenými zvláštními předpisy. V návrhu se uvede seznam osob, které přicházejí v úvahu jako účastníci řízení a jsou navrhovateli známé. Dle odst. 3 neposkytuje-li předložený návrh dostatečný podklad pro posouzení umístění navrhované stavby nebo jiného opatření v území (§ 32), zejména vlivů na životní prostředí, vyzve stavební úřad navrhovatele, aby návrh v přiměřené lhůtě, maximálně však 12 měsíců, doplnil potřebnými údaji nebo podklady, a upozorní jej, že jinak územní řízení zastaví. Nedoplní-li navrhovatel návrh na vydání územního rozhodnutí požadovaným způsobem ve stanovené lhůtě, stavební úřad územní řízení zastaví.

Jelikož stavební úřad dospěl k závěru, že žalobce přes výzvu a poučení o zastavení řízení nedoplnil návrh na vydání územního rozhodnutí dle § 35 odst. 1 stavebního zákona, v souladu s § 35 odst. 3 stavebního zákona řízení o umístění stavby zastavil. Dle stavebního úřadu žalobce nepředložil dostatečné podklady pro posouzení návrhu na umístění stavby, ve smyslu § 35 odst. 3 stavebního zákona nedoplnil návrh na vydání územního rozhodnutí požadovaným způsobem ve stanovené lhůtě. Ust. § 35 odst. 3 stavebního zákona vychází z toho, že pokud nejsou předloženy potřebné podklady nelze posoudit, zda umístění stavby odpovídá zákonným požadavkům, tudíž nelze o návrhu věcně rozhodnout. Žalobní bod namítající, že o návrhu žalobce mělo být věcně rozhodnuto, je v rozporu s ust. § 35 odst. 3 stavebního zákona a průběhem správního řízení, kdy byl žalobce vyzván k doplnění návrhu a dle správního orgánu takto neučinil. Přičemž, jak výše uvedeno, žalobce žalobou řádně nenapadl důvody správního rozhodnutí. Pokud jsou splněny podmínky dle § 35 odst. 3 stavebního zákona, je stavební úřad povinen řízení zastavit a nikoli návrh zamítnout nebo znovu navrhovatele vyzvat k doplnění, jestliže takto k předchozí výzvě neučinil. Namítá-li žalobce, že absence souhlasu spoluvlastníků par.č. 2501/1 měla založit zamítnutí návrhu a nikoli zastavení řízení, pomíjí skutečný obsah bodu 6 výzvy stavebního úřadu a tedy i tomu odpovídající důvod zastavení. Důvodem byla nedostatečná specifikace umístění stavby a zachování odstupové vzdálenosti dle čl. 8 vyhlášky OTPP, nesplnění podmínky zastavěnosti pozemku dle čl. 50 vyhlášky OTPP. Tedy skutečnosti odlišné od žalobou označeného „souhlasu vlastníků sousedního pozemku“.

Namítá-li žalobce podjatost úředních osob, je povinen specifikovat konkrétní osoby jejich jménem, funkčním zařazením a dále uvést skutečnosti, na základě kterých má být dána jejich podjatost (§ 75 odst. 2 s.ř.s.). Případné vady řízení bez dalšího nezakládají podjatost úředních osob. V této části je žaloba opět pouze obecná a tudíž nezpůsobilá přezkumu dle s.ř.s. I kdyby soud obsah podání ze dne 25.6.2010 považoval za přípustné doplnění včas uplatněné námitky podjatosti správních orgánů nebo nerovnosti účastníků, bylo by nutné konstatovat, že žalobce stále ignoruje skutečnost, jež mu byla sdělena i ve správním řízení, že pro určité podmínky výstavby stanovené vyhláškou vyhláškou OTHP je možné požádat o výjimku z podmínek. Ohledně namítané nástavby tří bytových jednotek budovy č.p. 1792 proto není vyloučeno, že pro danou změnu stavby byla povolena výjimka z odstupových vzdáleností stavby. Přičemž takto žalobou pojatá „nerovnost účastníků“ nemůže být založena jednáním správního orgánu teprve cca rok následujícím po vydání žalobou napadeného rozhodnutí a to v typově odlišné věci (změna již stávající stavby).

Z výše uvedených důvodů je žaloba nedůvodná a proto soud žalobu dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Žalovaný byl sice ve věci úspěšný, avšak žádné náklady mu nevznikly, proto soud o nákladech rozhodl dle § 60 odst. 1 s.ř.s., jak ve výroku II rozsudku uvedeno.

P o u č e n í : Proti rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 10.4.2013

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu